

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN FROMME CLARA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312760192256/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

DEN FROMME CLARA

I Klosters dunkle Celle, eensom stille
Hensidder Clara, sjunken dybt i Tanker;
Paa Kinden ubevidste Taarer trille,
Og heftigt Pigens unge Hjerter banker:
Halv sprungen ud, en Rosenknop i Vaar,
Om Verden har hun hørt saa ondt fortælle,
Nu vil hun hver en jordisk Attraa kvæle,
Og Sløret dækker tæt det blonde Haar. –

Dybt Solens Aftenguld i Vesten brænder,
Høit qviddrer Svalen paa de lette Vinger,
Og ømt et Blik den ind til Clara sender,
Imens den fri sig forbi Klostret svinger, –
Ak! Verden synes hende end saa smuk!
Hun sidder taus og seer med stille Smerte,
Og fra det fromme, sødtbekte Hjerter
Sig trænger hemmeligt et Længselssuk.

Indspærret i et Buur ved Claras Side
En eenlig Sangerfugl vemodig qvæder.
Rørt hendes Blikke ned til Fuglen glide:
„Bi, Arme! jeg skal bryde dine Kjæder!“ –
Hun aabner grædende det gyldne Buur:
„Flyv glad hen til de andre Fugle smukke,
Her skal du ikke længer trøstløs sukke
Og holdes bunden trods din fri Natur!“